

Informe artístic justificatiu per a la contractació de Max Glaenzel, responsable de l'escenografia de l'espectacle *La corona d'espines*, de Josep Maria de Sagarra

1. DESCRIPCIÓ DE L'ÀREA ARTÍSTICA

L'escenografia, o conjunt d'elements visuals que conformen una escenificació, constitueix l'espai concret i atmosfèric creat per ser habitat, físicament o virtualment, amb la finalitat de narrar, comunicar o produir una experiència sensorial durant la representació. L'escenografia, doncs, és una part integral de la posada en escena i una peça fonamental de la producció de l'espectacle. En aquest sentit, l'escenògraf és la persona responsable de fer realitat l'espai teatral en què es desenvoluparà l'acció. La necessitat d'un/a escenògraf/a que s'adeqüi a aquests paràmetres artístics i que concebi la proposta d'espai escènic que millor reproduïx l'atmosfera del text és fonamental per al desenvolupament de l'espectacle.

Per tal de transmetre l'essència i la conceptualització que la direcció d'escena vol donar al muntatge, l'escenògraf/a ha de conèixer a fons el text i les tendències actuals del món del disseny escenogràfic així com també les directrius artístiques de la direcció. Per tant, l'escenògraf/a no només ha de demostrar unes capacitats i habilitats artístiques sinó que també ha de poder establir un vincle de connexió conceptual amb el/la director/a d'escena així com una afinitat artística important.

2. MOTIVACIÓ DE LA INCLUSIÓ DE L'OBRA A LA PROGRAMACIÓ DEL TNC I RELAT DE L'OBRA

La recuperació del patrimoni és una línia estructural del projecte artístic del TNC. En aquest sentit, la redescoberta d'autors i d'obres del patrimoni teatral autòcton serà una constant en les programacions del TNC ja que només un teatre de servei públic com aquest pot desenvolupar aquesta missió tot prioritzant els continguts de la programació per damunt de les lleis econòmiques i de mercat.

La corona d'espines, obra teatral en vers de Josep Maria de Sagarra, amb direcció de Xavier Albertí, serà una mostra de recuperació d'aquest patrimoni. Aquesta obra forma part del repertori més popular de Sagarra durant la seva etapa com a dramaturg i està considerada un dels grans textos del patrimoni dramàtic català, malgrat que, com moltes altres obres d'aquest calibre, no ha gaudit d'una tradició escènica continuada que l'hagi legitimat i fet perdurar als escenaris.

La peça, situada a Solsona a finals del segle XVIII, retrata l'enfrontament entre dues forces: d'una banda, la rigidesa de la noblesa, i de l'altra, els valors més populars i la moral més autèntica del poble. L'obra explora temes com l'honor, el poder, l'amor impossible i la hipocresia social. Aquesta tragèdia esdevé una crítica a la societat de l'època, tot mostrant l'abisme entre les classes socials i la corrupció moral de la noblesa en temps de canvis profunds. Amb un llenguatge poètic i un gran sentit dramàtic, *La corona d'espines* és un dels textos més representatius de Sagarra i del teatre català.

Amb la voluntat de descentralitzar l'exhibició de les produccions del TNC, després de les funcions a la Sala Gran, *La corona d'espines* serà l'espectacle que farà gira pròpia pel territori de parla catalana.

Per a l'escenografia del muntatge, Xavier Albertí ha confiat en l'escenògraf Max Glaenzel.

3. EXPERIÈNCIA I TRAJECTÒRIA DEL PROFESSIONAL

Actualment, Max Glaenzel és l'escenògraf més destacat i amb més solvència dins del món de l'escenografia teatral. Va ser nominat finalista als Premis Max 2016 pel seu treball amb l'escenografia d'*El Pùblico*, de Federico García Lorca i direcció d'Àlex Rigola que es va poder veure al Teatro de La Abadía de Madrid i al TNC la temporada 2015/2016. També ha estat finalista als Premis Max 2019 pel seu treball escenogràfic a

El gran mercado del mundo, de Calderón de la Barca i direcció de Xavier Albertí, que es va poder veure al TNC la temporada 2018/2019 i al Teatro de la Comedia de Madrid la temporada 2019/2020. Alguns dels seus treballs més destacats en la creació de l'espai escènic, com per exemple *La nit de la iguana*, de Tennessee Williams i direcció de Carlota Subirós (TNC); *La Bête*, de David Hirson i direcció de Sergi Belbel (TNC); *L'habitació blava*, de David Hare i direcció de David Selvas (Teatre Romea); *Cyrano de Bergerac*, d'Edmond Rostand i direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya); *Les tres germanes*, de Txèkhov i direcció de Carlota Subirós (Teatre Lliure); *Agost*, de Tracy Letts i direcció de Sergi Belbel (TNC); *Woyzeck*, de Georg Büchner i direcció de Gerardo Vera (Centro Dramático Nacional, Madrid), *La punta del iceberg*, d'Antonio Tabares (La Abadía, Madrid) o *Islàndia*, de Lluïsa Cunillé i direcció de Xavier Albertí (TNC) avalen aquesta notorietat. La notabilitat i reconeixement de les seves creacions i la seva llarga experiència dins del món de les arts escèniques (es dedica al disseny escenogràfic des del 1997), fan que Max Glaenzel estigui considerat en el panorama teatral actual com un dels escenògrafs de més rellevància professional.

A banda d'aquesta reputació, Max Glaenzel coneix perfectament les característiques tècniques que li ofereixen les sales del TNC ja que hi ha treballat en ocasions anteriors com a la Sala Gran amb *La tercera fuga* (autoria i direcció de Victoria Szpunberg – temporada 2024/2025), *Els homes i els dies* (de David Vilaseca i direcció de Xavier Albertí – temporada 2021/2022), *La plaça del Diamant* (de Mercè Rodoreda i direcció de Carlota Subirós – temporada 2023/2024), *La nit de la iguana* (de Tennessee Williams i direcció de Carlota Subirós – temporada 2020/2021), *El gran mercado del mundo* (de Calderón de la Barca i direcció de Xavier Albertí – temporada 2018/2019) o *Victòria* (autor i director Pau Miró – temporada 2015/2016), a la Sala Petita amb *La casa de les aranyes* (de Paco Zarzoso i direcció del mateix Paco Zarzoso i de Lurdes Barba – temporada 2019/2020), *Islàndia* (de Lluïsa Cunillé i direcció de Xavier Albertí – temporada 2017/2018) o *Una vella, coneguda olor* (de Josep Maria Benet i Jornet i direcció de Sergi Belbel – temporada 2010/2011) i a la Sala Tallers amb *Kassandra* (de Sergio Blanco i direcció de Sergi Belbel – temporada 2018/2019) o *El ball* (d'Irene Némirovsky i direcció de Sergi Belbel – temporada 2009/2010), per citar-ne només alguns exemples.

4. DRETS DE REPRESENTACIÓ DE L'OBRA

El TNC disposa dels drets d'explotació necessaris per a la representació de l'obra.

5. MOTIVACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ

En definitiva, doncs, és per la seva trajectòria professional i per la seva concepció dels muntatges teatrals afins a l'imaginari d'aquest director d'escena que Max Glaenzel és en aquests moments l'únic professional artístic que podrà dur a terme l'escenografia de *La corona d'espines*. A més a més, a través del seu treball arribarà a la conceptualització i a la poètica que fa de l'obra Xavier Albertí. Per acabar, però no per això menys important, cal afegir que Max Glaenzel també sabrà donar al seu treball la qualitat i l'excel·lència que distingeixen els espectacles de les programacions del Teatre Nacional de Catalunya entès com a referent de les arts escèniques a Catalunya, la qual cosa és un requeriment indispensable per al TNC.

És per tots aquests arguments artístics que la contractació de l'escenògraf Max Glaenzel és imprescindible per a la concreció i realització d'aquest muntatge teatral.